

KAPITOLA DRUHÁ

Po doušcích jsem vypila horký čaj, který mi vnutila paní Laneová, převlékla se do suchých pumpek a chystala se vyrazit do vesnice s dopisy.

„Ale vždyť prší, je takové mokro... Dick vám je tam done-se,“ nabízela mi paní Laneová a zase si žmoulala ruce v zástěře.

Dick, její dospělý syn, vykonával na panství drobné práce a náš pes Reginald, poněkud inteligentnější kolie, na něj při tom dohlížel. Nechtěla jsem říkat paní Laneové, že Dickovi bych takový důležitý úkol nesvěřila, a tak jsem odpověděla: „Chci se tam taky trochu poptat. Vezmu si kolo.“

Můj bicykl nebyl žádný starý kostitřas s vysokým kolem, ale moderní nižší „trpasličí kolo“, dokonale bezpečný stroj opatřený nafukovacími pneumatikami.

Šlapala jsem mrholením a pak zastavila u domku vrátného – Ferndell Hall je malé panství, vlastně jen kamenný dům, který se tváří důležitě, dalo by se říct, ale přesto má příjezdovou cestu, bránu, a tedy i domek vrátného.

„Coopere,“ požádala jsem ho, „otevřel byste mi bránu? A mimochodem, nevzpomínáte si, že byste včera otvíral mé matce?“

Vrátný nedokázal skrýt překvapení nad takovou otázkou, ale odvětil, že ne. Madam Eudorie Holmesová tudy neprošla.

Když mi otevřel, dojela jsem ten kousek cesty do vesnice Kineford.

Na poště jsem odeslala telegramy. Potom jsem nechala svůj dopis na policejní stanici a promluvila s konstáblem. Pak jsem se vydala na výzvědy. Stavila jsem se na faře, u zelináře, v pekárně, v cukrárně, u řezníka, v rybárně a tak dále a co nejdiskrétněji jsem se vyptávala na mámu. Nikde ji neviděli. Vikářova žena (stejně jako pár dalších) mě uvítala s nesouhlasně zdviženým obočím. Nejspíš kvůli pumpkám. Na veřejnosti jsem totiž měla jezdit na kole ve „sportovním úboru“: dlouhých širokých spodkách a nepromokavé sukni – nebo aspoň v sukni tak dlouhé, aby mi nebyly vidět kotníky.

Vím, že mámu pomlouvali kvůli tomu, že důsledně neskrývá pohoršlivé předměty jako nohy od piana, uhláky a mě.

To nevkusné, skandální dítě.

Nikdy jsem se neptala na to, proč jsem ostuda rodiny, protože takovými otázkami bych se dotkla témat, o kterých by „slušná“ dívka neměla nic vědět. Ale všimla jsem si, že skoro všechny vdané ženy přestaly každý rok či dva na čas vycházet z domu a o pár měsíců později se objevily s novým dítětem, a tak třeba dvanáctkrát po sobě, dokud toho nenechaly nebo neumřely. Naproti tomu máma přivedla na svět jenom mé dva